

OBSAH

Jak nám Čiko daroval krásného koně a proč sapanové stromy plakaly. Ó, běloši!	7
O tom, jak jsem poprvé uviděl Smutnou hlavu. Já přece nejsem žádné dítě!	14
Smutná hlava, dlouhý běloch a Komár. Proč jsem uvízl v pasti a proč se Sucio rozzlobil na mšence	17
Largo se umí krásně smát a chutnají mu housenky. Proč tančily hvězdy na nebi	25
Largo má voňavé mýdlo a zázračné vodičky, a jak to dopadlo s tím malovaným ěrnečkem	32
Náčelník přístavu je protivný jako sup urubu, ale Bledý měsíc se na mne usmívá	39
Cahatara je smutný jako uschlý strom, ale nikdo mu to nevěří	42
Jak opilý mšenci rozzlobili Larga a proč mne uvázali za nohu	45
Jak jsem potkal svého starého přítele a co jsme vyvedli Largovi	48
Largo se diví, co všechno vím o pralese, ale ze slavnostních ohňů nebylo nic	50
Vítr, který rozdává pohlavky, tolda, do které prší, a koho jsme v ní potkali	58
Largo jede ke Garciovi, ale nechce si vzít pušku. Ospalý bobr má strach, aby si nepopálil prsty	63
Jak Largo poznal, že mám lepší uši než běloši. Opicím prší do nosu	67
Largo se opravdu nikoho nebojí a Ospalý bobr je také dobrý bratr	73
Kdyby některý lovec ublížil Čáje, potkalo by ho neštěstí	77

Jednooký vlk, který nemá rád Indiány, ale zato rozdává doutníky	80
Jak jsme uslyšeli ránu, která zabila Tukiniho	83
Oheň se španělsky jmenuje fuego a já tak budu říkat svému koni	87
O bělochovi, který si hoví v houpací židli a ničeho se nebojí	92
Largo se bojí velké knihy, ale jaguára se nelekne	97
Hlídač pana Domíngueza spí jako leklá ryba, a jak mi skočilo na záda divné zvíře	100
Jak měl Largo ze mne radost a co říkal tomu noži	103
Jak jsem měl strach, aby Čája nepromluvila, a co napsal Largo do novin	106
Emotonhea a Etirak jsou ná svobodě a ještě dostali koně. Iwuhara a Balup jedou také na koních	108
Proč Largo chytil Jednookého vlka za ruku? Proč ho nepopadl za krk?	112
Proč Ospalý bobr tolik bručí a jak jsem zase uviděl starého Komára	116
Jak Cahatara div neukousl ruku panu Dumontovi a proč jsem měl kámen v krku	120
Běloši se bojí strážníků zrovna jako já. Kam vedou Ospalého bobra? Ó, Largo!	126
Jak pan Montez řekl, že Ospalý bobr je celý proměněný, a o pušce, která sama vystřelila	130
Prodavač pštrosích per, a jak pro Larga přišli dva běloši	133
Jak na pana Monteze čekali hadi a proč mi na záda skočil strach	137
Kaktus je strašidlo z masa a krve. Nejsou talismany opravdu k ničemu?	141
Jak jsem čekal, až mě Kaktus popadne za krk, a proč jsem dostal zlost	144
Když se v Asunciónu střídalo, vypůjčil si Bledý měsíc Fuega a Čiko soldado měl plné ruce práce	148

Proč mě pan Montez pohladil a jak jsem si umínil, že zapomenu na Fuega	155
Sucio se přátelí se zlodějem, ale to je tím, že má lepší nos než já	158
Co jsem dostal od Čika soldada a jakou radost jsme udělali paní Montezové	161
Largo dostal od náčelníka Amaje krásného kuguára a učil se mluvit indiánskou řečí, ale nakonec jsme všichni zkameněli	167
Proč k nám přijel Krvavý nůž a jak jsme vystrašili bělochy v Tole	175
Largo odjíždí s talismanem na krku a bojovníci brousí oštěpy	181
Jak Indiáni odešli a co mi potom řekl Čiko o bílém Largovi	186
Jak se běloši v Asunciónu zbláznili a co jsem vyvedl panu Dumontovi	189
Řeky jsou zrádné, ale pan Dumont je ještě zrádnější	195
Jaký krásný dárek si pro mne vymyslili peóni z přístavu	198

OBECNÍ KNIHOVNA
TETŮJOE